

Sygn. akt V CSK 634/16

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku E. H. i J. H.

przy uczestnictwie P. Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

o ustanowienie służebności przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 maja 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców od postanowienia Sądu Okręgowego w L.

z dnia 7 stycznia 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawców na rzecz uczestniczki kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawcy złożyli skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołali się na występowanie na jej tle istotnych zagadnień prawnych, a także na oczywistą zasadność skargi. Pierwsze ze wskazanych zagadnień prawnych ma dotyczyć tego, czy działanie przez przedsiębiorcę przesyłowego na podstawie pozwolenia na budowę pozwala na przyjęcie, że działał on w dobrej wierze. Kwestia ta, potencjalnie rzeczywiście problematyczna, została już jednak rozstrzygnięta w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2015 r., III CZP 76/15 (OSNC 2016, nr 12, poz. 138). Drugie ze wskazanych zagadnień prawnych dotyczy tego, od kiedy rozpoczyna bieg termin zasiedzenia służebności gruntowej o treści tożsamej ze służebnością przesyłu - czy od momentu wejścia przedsiębiorcy przesyłowego na grunt celem wykonania prac niezbędnych do uruchomienia linii przesyłowej, czy też od daty faktycznego uruchomienia tej linii. Potencjalnie kwestia ta też może być wątpliwa, jednak nie uzasadnia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z dwóch względów. Po pierwsze, wątpliwość tę rozstrzygnięto już w V CSK 287/12 postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2013 r., V CSK 287/12 (OSNC 2014, nr 2, poz. 20) i zajęte tam stanowisko nie zostało wyrażnie zakwestionowane ani w judykaturze, ani w doktrynie, zatem nie można uznać tej materii za wymagającą ponownego rozważenia przez Sąd Najwyższy. Po drugie, rozstrzygnięcie tego zagadnienia na tle tej sprawy nie ma znaczenia - nawet przyjmując późniejszy termin rozpoczęcia biegu terminu zasiedzenia, do zasiedzenia doszło przed złożeniem wniosku o ustanowienie służebności przesyłu, co przerywałoby ten bieg. Trzeba wreszcie stwierdzić, że lektura uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia nie dowodzi, aby w sposób oczywiście nieprawidłowy doszło do zastosowania albo interpretacji prawa, co oznacza, że skarga nie jest oczywiście uzasadniona.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw

l.n